

ГЕОРГИ ПЕХЛИВАНОВ

СЛЪНЦЕ

chitanka.info

*Луд ли съм, че толкова те искам?
Ти си слънце — ще ме изгориш.
С пламналите сълзи ще те плискам.
Струва си! Дори да ме раниш.*

*Дълго във мечтите си те чаках.
Всяка нощ те търсих във съня.
Нямаше те. И самотен плаках,
чакайки да грейнеш във деня.*

*В дните си сред облаците плувах.
Реех се из синьото небе.
С усмивка на лъчите се любувах —
безгрижен като мъничко дете.*

*Слънчице, нима е късно вече?
В тъмното луната пак блести.
Хладна нощ, а ти си тъй далече.
Горе настаняват се звезди.*

*Пак за топлината ти копнея.
В мрака уморена сладко спиш.
Струва си със тебе да изгрея
и да чакам, да ме изгориш!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.